

3) Předmětné myšlení, relativní legitimnost, metoda

Legitimnost předmětných intencí je nepochybná a je zakotvena ve skutečnosti samé, která má vnější, předmětnou stránku. Ale tam, kde je každý ohled na nepředmětné (tj. jiné než předmětné) intence zatlačován, vytlačován a vytěsňován, formuje se „předmětné myšlení“ jako myšlení nejen metodicky, nýbrž cílevědomě a totálně (byť třeba se špatným, nepřesným, chybným „vědomím“ o příslušných cílech) zanedbávající vše, co není předmětnou, vnější stránkou skutečnosti, tedy jako myšlení bytostně redukující. Toto myšlení pak můžeme zvat kupříkladu metafyzikou. Z toho, co bylo řečeno, je zřejmé, že východisko nelze vidět v nějakém odbourání, likvidování metafyziky, nýbrž pouze v nápravě jejího nelegitimně generalizovaného nároku na vyčerpávající plnost v přístupech ke skutečnosti. Předmětné intence jsou zcela legitimní, ale nesmějí vylučovat všechny intence ostatní. Předmětné myšlení má svou relativní oprávněnost, pokud je uskutečňováno v omezených metodických krocích a postupech, reflektovaných jakožto omezené a jakožto pouze metodické, a tudíž negeneralizovatelné, netotální.

12. 9. 82